

kan siges at fortjene Paaagtelse, gaar sin Vej gennem Tinget.

Marineministeren (N. Ravn): Jeg maa dog endnu fastholde dette, at det ikke gælder, hvor en Mand agiterer. Saa længe han holder sig ganske rolig, er der selvfølgelig ingen Grund til at søge hans Standpunkt opløst.

Svrdum: Jeg har forstaaet den ærede Minister saaledes, at hvis det kommer til hans Kundskab, at en Mand er Socialist, faar han ingen Plads paa Bærstet i de Bestillinger, her er Tale om. Og hvis det skal forstaaes saaledes, ser jeg mig ikke i Stand til at stemme for Forslagets Overgang til 2den Behandling. Det kan være, at jeg har misforstaaet det, men efter den ærede Ministers Udtryk har jeg faaet den Opfattelse, at det ikke er tilladt der at være Socialist, og det vilde dog være for meget at forlange, at man ikke til de nærmest omstaaende i en privat Samtale skulde have Lov til at sige, hvilken Retning man tilhører i politisk Henseende.

Marineministeren (N. Ravn): Det Spørgsmaal, der her stilles, om hvorledes jeg vil stille mig, naar en Mand vides at være Socialist, er overmaade vanskeligt at besvare saadan uden videre, og jeg tror egentlig, at det maaske kunde være heldigere for de paagældende, om man ikke blev tvungen til at besvare dette Spørgsmaal paa en ganske bestemt Maade.

Jagd: Det forekommer mig at være et stærkt Stykke, at et Selskab, der vedfænder sig de Anstuelser over for Fædrelandets Forsvar som Socialisterne, for sine Tilhængere skulde kunne kræve fuld Tillid, naar de melde sig paa de nationale Værksteder. Det kan jeg ikke gaa ind paa, og jeg vilde ikke en Gang finde det rigtigt, hvis den ærede Minister godkendte det.

Bust: Netop hvad dette specielle Punkt angaar, de forfælske Forestillinger overfor Militærvæsenet, tror jeg, at der er Tusinder og atter Tusinder af Venstremænd, der have selv samme Anstuelser som Socialisterne. Hvis det skulde være et saa stærkt Stykke at ansætte Socialister, fordi de ere nogle af de paalideligste og solideste i deres Modstand mod Militærvæsenet, hvis dette skulde bevirke, at disse Statsborgere og Medborgere ikke skulde kunne indtage Pladser hist og her i Statens Tjeneste, saa vil det ærede Medlem komme til at finde dette

stærke Stykke ikke alene inden for Socialisternes Lejr, men blandt Tusinder af Venstremænd.

Nielsen-Grøn: Jeg har aftjent min Børnepligt i Søværnet, ved dets Forplejningskorps, og der opdagede jeg een Ting, nemlig, at de, der vare misfornøjede med Venstre og Socialdemokraterne, kunde faa Lov til at agitere alt, hvad de vilde, men saa snart nogen begyndte fra den anden Side, kom baade Officerer og Underofficerer og stoppede dem i Farten (Modsigelse). Det er Tilfældet, og det skal jeg kunne skaffe Bidner paa fra 1878, da jeg aftjente min Børnepligt. Jeg synes derfor ikke, at det ærede Medlem fra Listet (Jagd) skulde tage saa haardt paa den Ting, som han gør.

Jagd: Til det ærede Medlem fra Ribe (Bust) skal jeg bemærke, at her er hverken Tale om Socialisme eller Militarisme, men om Mænd, der ansættes i Statens og Forsvarets Tjeneste, der med Rigsdagens fulde Samstemning — i alt Fald burde det altid være saa — ansættes fast i Organisationer til Fædrelandets Forsvar, med det Formaal at værne Fædrelandet, og saadanne Folk skulde ikke staa afhængige af et Parti, der maaske i Farens Stund kan kommandere dem i en anden Retning.

Kalkenstjerne: I Anledning af den ærede sidste Talers Bemærkninger skal jeg sige, at det forekommer mig, at Konsekvensen deraf maa være, at man ogsaa udelukker Socialisterne fra den almindelige Børnepligt. Jeg kan ikke se andet, end at hvis der virkelig kan ligge en Fare i at have socialistiske Arbejder paa Orlogsværftet, er der endnu langt større Fare i at have Socialister i Hæren. Hvis man mener, at Socialisterne modtage Ordre andet Steds fra, saa synes jeg, at i Hæren, hvor Disciplinen er langt mere nødvendig, indeholder det en langt større Fare end ude paa Orlogsværftet, hvor man vistnok altid vil have nogenlunde Midler ved Haanden til at holde dem inden for rimelige Grænser. Jeg vil derfor spørge det ærede Medlem fra Listet, om han ikke vilde ansæ det for passende at opfordre Marineministeren og ogsaa Krigsministeren — her er jo nærmest Tale om Marineministeren — til ved enhver Session at lade rette det Spørgsmaal til enhver værnepligtig, om han er Socialist eller ikke, og naar det er konstateret, at han er Socialist, saa øjeblikkelig at lade ham kassere som uduelig til Militærtjeneste.